



Til Social-, sundheds- og ligestillingsudvalg
Folketinget

Den 29. oktober 2012

LIVa – Forening mod skadevirkninger af prostitution ønsker at få foretræde for social- ligestillings- og sundhedsudvalget. Vi henvender os til de tre udvalg, fordi vi mener det er vigtigt, at en indsats målrettet skadevirkningerne ved prostitution, kommer til at præge de kommende politiske tiltag, der vedrør sundhed, det sociale område og ligestilling.

LIVa, mener, at prostitutionens skadevirkninger er sammensat af komplekse problemstillinger herunder bl.a. fysiske og psykiske problemer, som enten er pådraget, eller er blevet yderligere forværret af en tilværelse i prostitution. Derfor finder vi det vigtigt, at der ydes tværsektoriel hjælp. Det er en kendsgerning, at kvinder, der er eller har været i prostitution, ofte har svært ved at henvende sig til det offentligt etablerede system for at få et helhedsorienteret behandlingsforløb bl.a. pga. stigma og mangel på viden hos medarbejdere i de diverse sektorer.

Prostitution er en del af virkeligheden, både i storbyer og på landet. Det udgør i det skjulte et stort samfundsmæssigt og socialpolitisk problem. Mange gør gældende, at prostitution er et frit valg, og at der ikke er grund til at gøre kvindernes problemer til et socialt og behandlingskrævende emne. Dette synspunkt præsenteres på ingen måde hos de kvinder vi har i behandling på LivaRehab, der alle lever med de mange negative følgevirkninger af prostitution. Siden marts 2011 har LIVa hjulpet mere end 125 kvinder og vi har indgående viden om deres problemer, udfordringer samt støttebehov. (evalueringsrapporten kan downloades her: http://www.livarehab.dk/?page_id=675)

Blandt disse er der fx en markant repræsentation af kvinder, som har været udsat for overgreb og omsorgssvigt tidligere i livet. De bekræfter, at de har oplevet overgreb, vold og misbrug mens de har været i prostitution. De oplever, at de har/har haft en øget risiko for at opleve vold og grænseoverskridende handlinger både fra kunderne og bordelejere. Deres beretninger bekræfter udenlandske og danske undersøgelser og selvbiografier, skrevet af kvinder, der tidligere har ernæret sig ved prostitution.

Vi oplever, at behandlingen af prostitutionens skadevirkninger er fragmenteret, og ofte helt fraværende i det eksisterende system. Derudover oplever vi en skræmmende mangel på en helhedsorienteret tilgang hos de eksisterende tilbud. Hvis en kvinde i eller efter prostitution søger hjælp, kan hun risikere flere forskellige behandlere indenfor flere forskellige områder uden nogen former for koordinering. Det er en kendsgerning, at nogle kvinder undlader at søge hjælp, fordi de frygter, at blive mødt med sanktioner, eksempelvis i forhold til socialt bedrageri i forbindelse med udbetaling af kontanthjælp sideløbende med en indtægt fra prostitution. Ydermere oplever vi, en manglende anerkendelse af, at skadevirkninger ikke nødvendigvis indtræder øjeblikkeligt. Prostitutionens skadevirkninger har karakter af at være sen-skader, der ofte indtræder adskillige måneder og år efter de traumatiserende hændelser. Med den nuværende lovgivning og praksis, kan kvinder

med prostitutions-skader ikke benytte sig af muligheden for kvalificeret psykologisk hjælp, med mindre der er tale om "akut-hjælp" inden for de første 6 måneder efter de traumatiserende hændelser.

Der er gennem satspuljen afsat 46 million kr. over fire år til exit prostitution. Året er snart omme, men pengene ikke er gået til at hjælpe kvinderne endnu. Til gengæld erfarer vi, at en halv million kr. ud af de 46 million kr. allerede er afsat til SFI til at effektmåle. Vi finder det er bekymrende, at Socialministeren ikke problematiserer, at midlerne endnu ikke er kommet i brug og hvis det kommer på tale, så vil pengene kun bruges til kvinder der har bopæl i landets fire største kommune. Dvs. hvis en prostituerede fra Viborg efterlyser hjælp, kan hun ikke regne med en helhedsorienteret exit, fordi hun ikke har bopæl i Ålborg, Odense, København eller i Århus.

Vi erfarer ligeledes, at Socialstyrelsen har fået til opgave, at skrive projektbeskrivelsen og dermed har opfordret de fire kommuner til at deltage i projektet. Herefter er det op til kommunerne om de ønsker at inddrage eksterne samarbejdspartnere i form af frivillige organisationer som eksempelvis LIVA, der har udviklet metoder i exit og rehabilitering af prostituerede. Det finder vi bekymrende!

Vi henvender os til de tre udvalg, fordi vi mener, at prostitution ikke udelukkende bør anses for at være socialt problem, men også som et sundhedsmæssigt og ligestillingsproblem for det enkelte menneske, såvel som for samfundet. Det er også vigtigt, at de tre udvalg sætter spørgsmålstegn ved de endnu ubrugte øremærkede 46 million kr. Vi mener at pengene bør bruges til rehabilitering af kvinder i prostitution, og derfor bør bevilliges til de få organisationer, der allerede har dokumentation for resultaterne af et helhedsorienteret rehabiliteringsarbejde målrettet disse kvinder. LivaRehab er på nuværende tidspunkt det eneste tilbud i landet, der dagligt forsøger at inddrage samtlige facetter i rehabiliteringsarbejdet, lige fra somatik og psykolog, til virksomhedskonsulent og hjælp til bolig og gældsrådgivning mm. Vi mener, at EXIT i sig selv ikke er godt nok, hvis ikke der er noget for de implicerede kvinder at EXIT'E ud i/til. LIVA tager hånd om det hele menneske, og følger op i langt højere grad end det nogensinde har været tilfældet før.

Vi beder udvalgene om at tage stilling til samt drøfte helhedsorienterede behandlingsmuligheder eller mangel på samme for kvinder i og efter en prostitutionstilværelse. I den anledning anmoder vi også om at deltage i udvalgenes møde for at kvalificere diskussionen.

Med venlig hilsen

Yildiz Akdogan

Forperson
LIVA – Forening mod skadevirkninger af prostitution
Mail: info@livadk.org
www.livadk.org

og

Flora Ghosh
Centerchef
LivaRehab
Mail flora@livarehab.dk
Tlf. 53 71 61 00